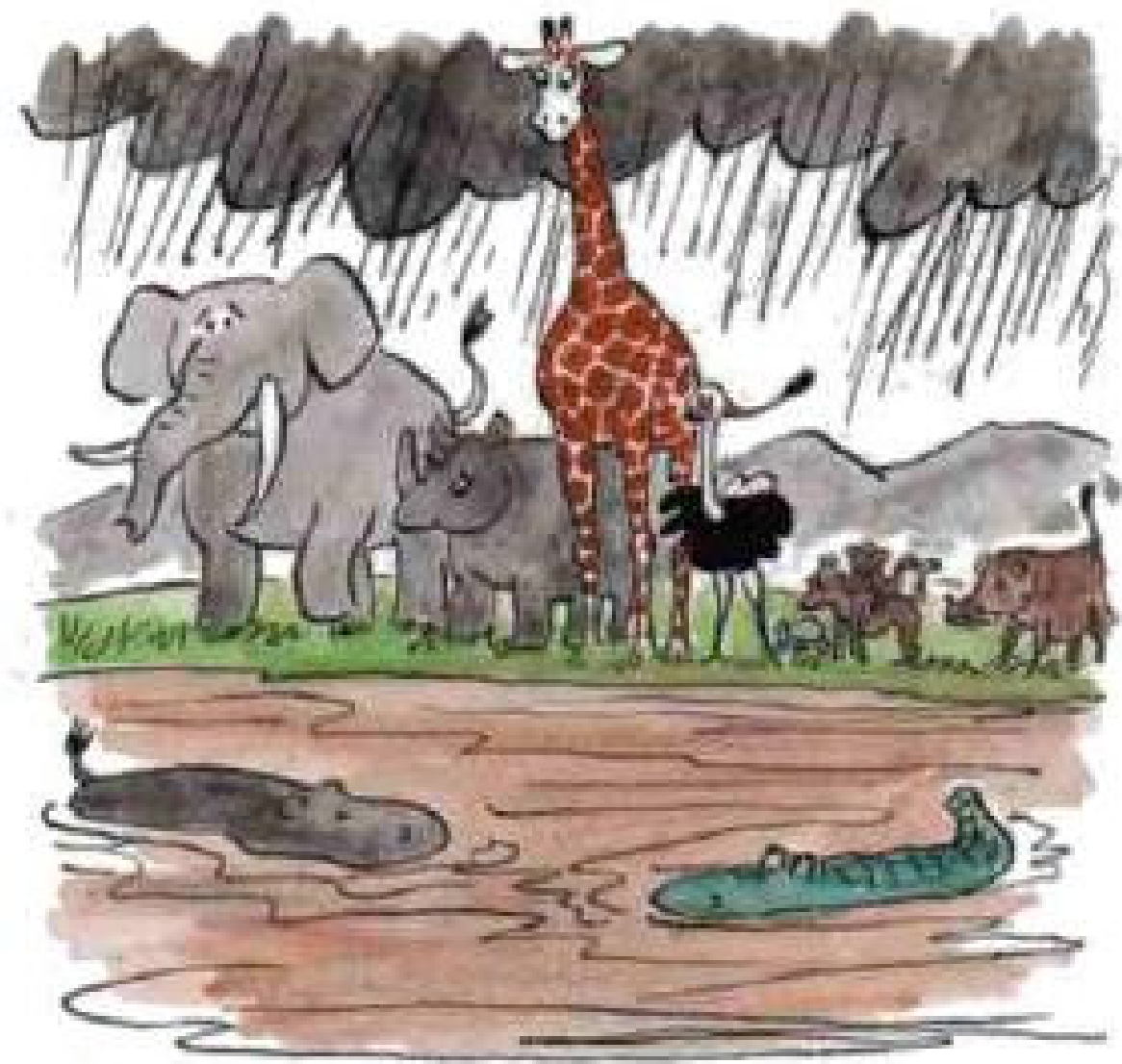

אקייטי והנהר

יום אחד בא היען אל
אקיטי. "בוא מהר" אמר
"הנהר שלנו עולה על
גדותיו. כבר עכשיו קשה
לעבור אותו!"

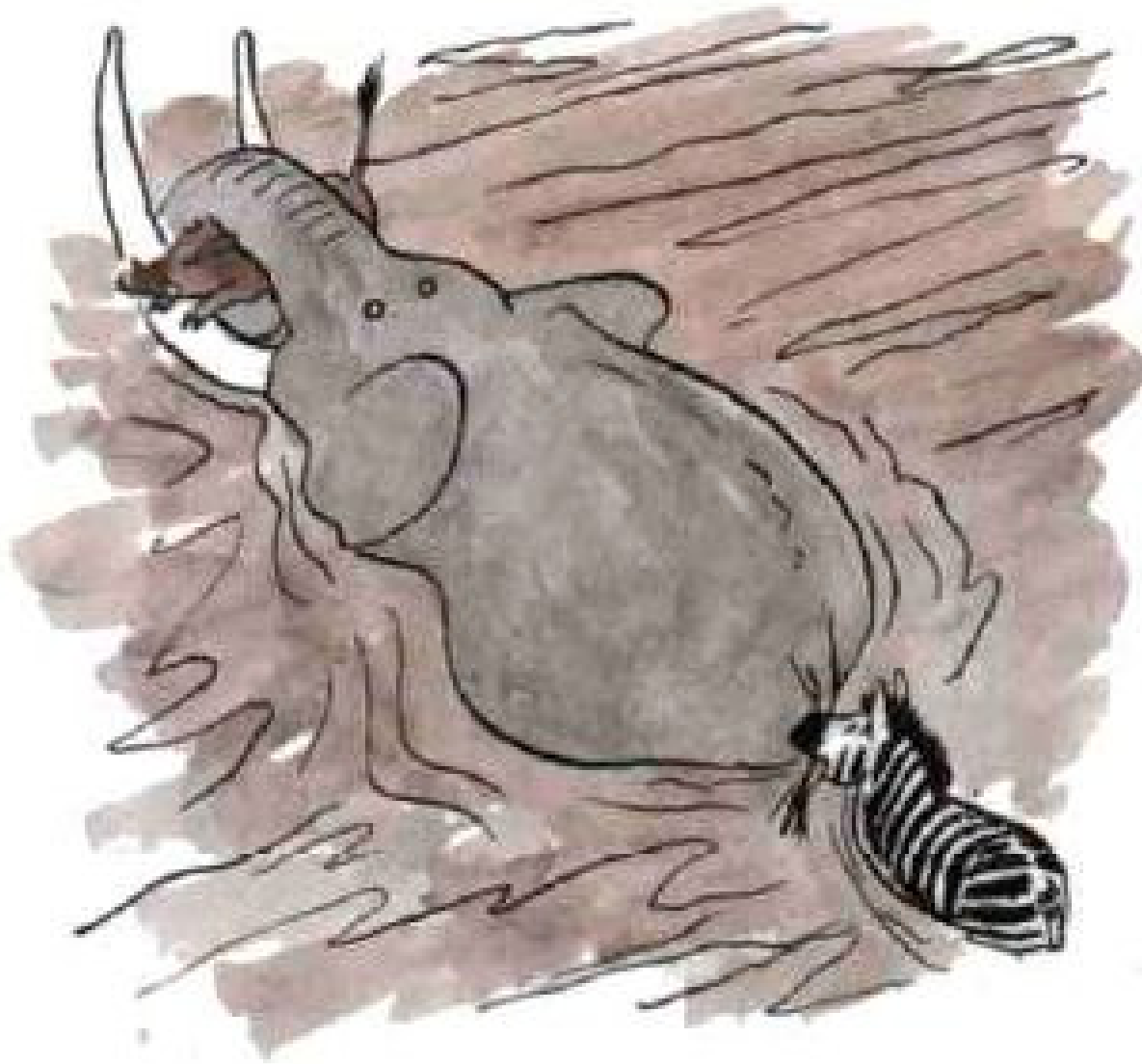
אבל כבר איחרו. החיות
התאספו על הגדה. הן רצו
להגיע הביתה, בצד שני,
אך רבים מהם פחדו
מהמים.

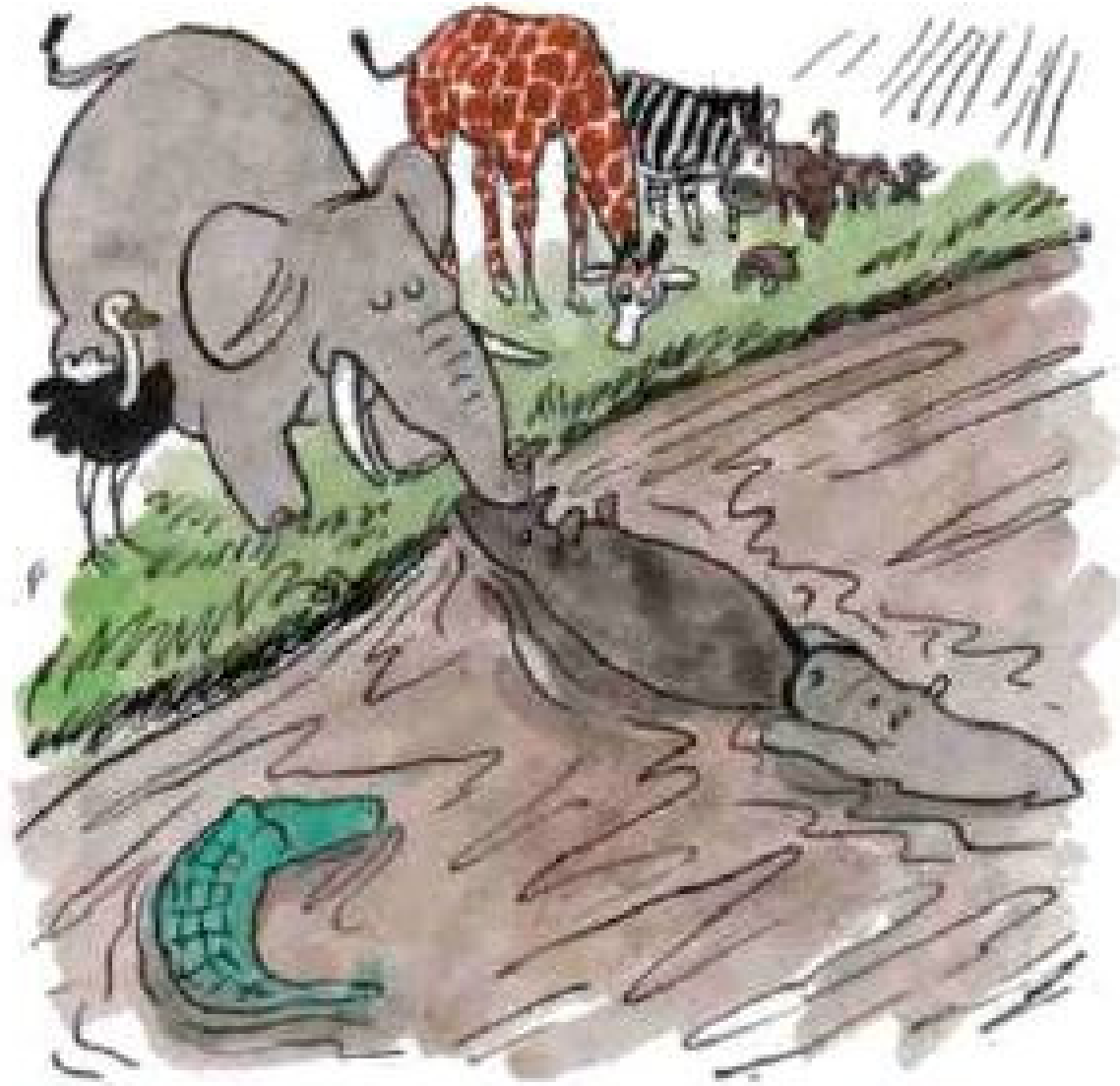
"אוכל להעביר את הבבונים
הקטנים" אמר אקיטי. הוא
לא פחד לטבוע כי צווארו
ארוך מאוד. "תחזיקו חזק!"
קרא כשנכנס אתם למים
הזורמים. אמא בבון
התיישבה על גבו והקטן
החזיק בקרניו.

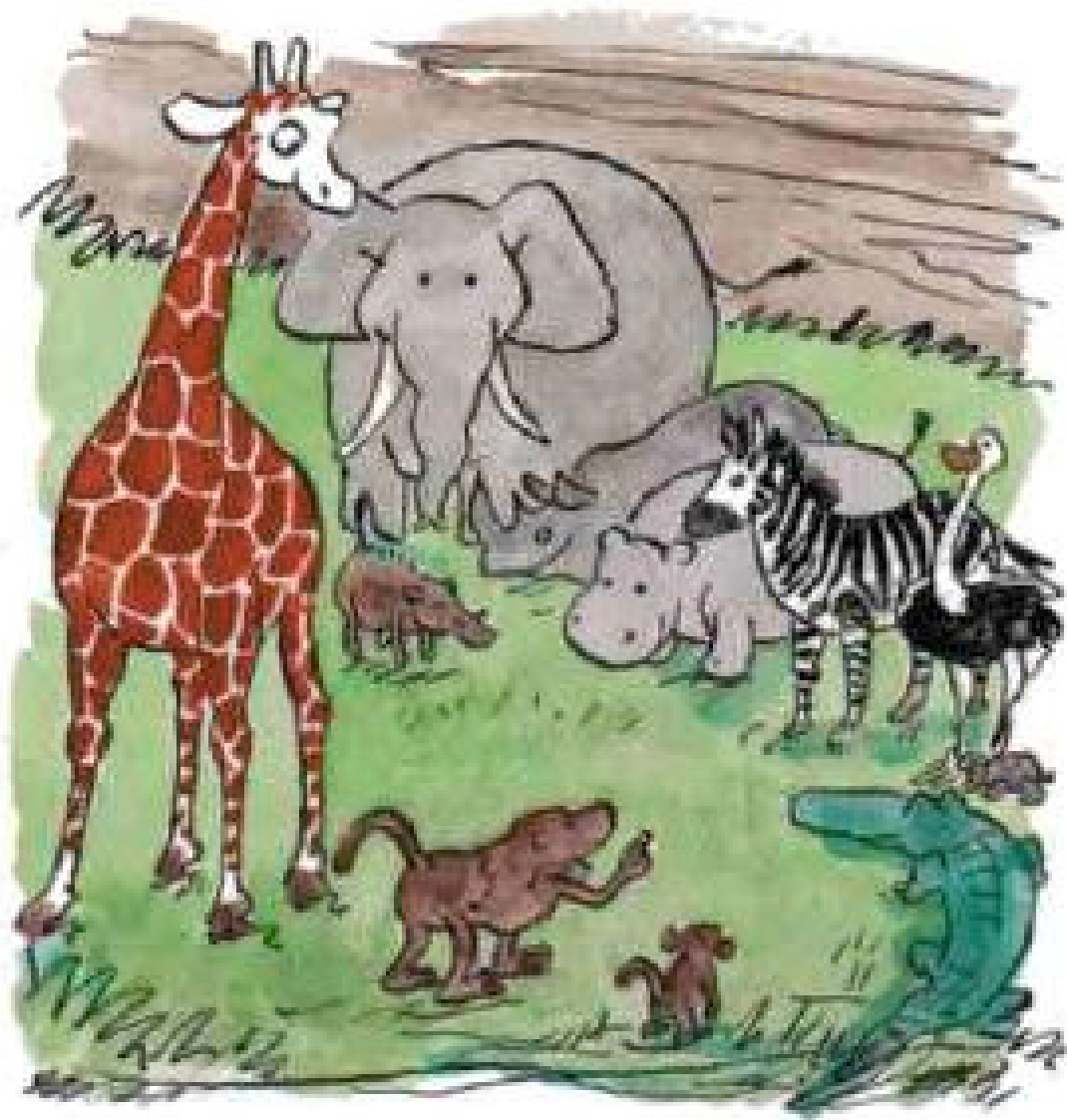
התנין הציע לעזור לצב
הגדול וליען. הם נעמדו על
גבו השטוח כשהוא שחה
דרך המים. הבבוניס
ואקיטי הביטו עליהם
מרחוק.

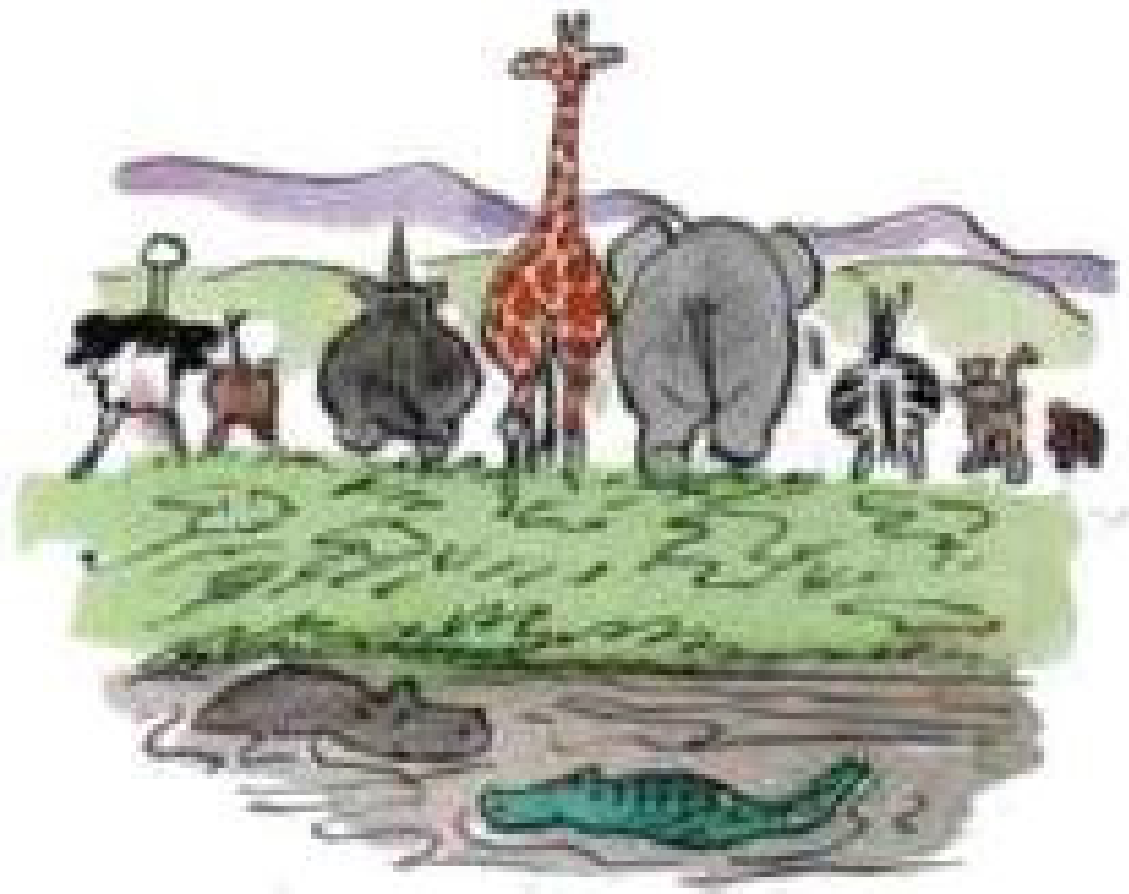
"החזיק בזנבי" אמר הפיל
לזברה. הוא החזיק את
חזיר הבר בחדקו הארוך
והם עברו תוך מאמץ רב
בזרם החזק.

הבהמות שיודע לשחות
היטב דחף את הקרנף
מאחור, כשמהצד השני
הפיל החזיק אותו חזק
בקרן.

עכשיו אקיטי ביקשה
שהבבון יבדוק האם כולם
שלמים ובריאים. הבבון
ספר בקפידה.

"כולם כאן. אפשר ללכת
הביתה!"